

Dipòsit del poblat medieval de Sant Martí de Llavaneres o de Minoves

Olvan

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Llavaneres
Emplaçament Camí que va des de cal Rosal a Montsent

Coordenades:

Latitud: 42.077450879497
Longitud: 1.8855788877001
UTM Est (X): 407818
UTM Nord (Y): 4658976

Classificació

Número de fitxa 08144 - 63
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval
Segle XI-XII
Estat de conservació Dolent
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL, núm. 174-I
Data aprovació: dc., 08/07/1992 - 12:00
Número inventari si. IPAC, 3470
Generalitat i altres inventaris
Accés Obert
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00015
Fitxes associades:

Poblat medieval de Sant Martí de Llavaneres o de Minoves

Sant Martí de Llavaneres o de Minoves

Tina de Sant Martí de Minoves o de Llavaneres

Autoria de la fitxa Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.

Data de registre de la dc., 12/06/2002 - 02:00

fitxa:

Autoria de la darrera Sara Simon Vilardaga

revisió:

Data de la darrera revisió: dg., 31/01/2021 - 23:00

Descripció

Forat excavat a la roca de forma circular i de 80 cm de diàmetre, situat al costat mateix de les restes de l'antic poble medieval de Llavaneres o Minoves. Per la forma i la situació sembla que es pot identificar amb un cup o cista per a conservar cereals o gra; és molt probable però que es tracti d'una tina de vi, on es posaria a fermentar el most resultant del premsat del raïm al tinardó existent uns metres més amunt.

Observacions:

Autoria de les imatges: Sara Simon, 2021.

Història

Amb el nom de Sant Martí de Llavaneres o de Minoves es coneix una petita església d'una sola nau, actualment enrunada, i amb el cementiri al seu cantó de llevant, situada al nord-oest del municipi d'Olvan, a uns dos quilòmetres de la colònia Rosal on comença el camí per accedir-hi. D'aquesta església se'n té coneixement des del segle XIII, quan el 1228 Pere Guerau d'Olvan va vendre una vinya en aquell indret. Sembla que mai arribà a ser parròquia i sempre depengué de la església parroquial de Berga. Encara a començament del segle XX s'utilitzà el seu cementiri en algun cas d'epidèmia. Les parets de l'església es conservaven relativament bé fins els anys quaranta, quan algun particular aprofità els vells carreus per la construcció d'una casa. Probablement a d'aquests segles medievals correspon la construcció d'un petit nucli de cases a l'entorn de l'església.

Bibliografia

Catalunya Romànica.XII. El Berguedà (1988), p.351-352. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (1994), p.134-135. Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya

COROMINAS I CAMP, R. i COROMINAS I CAMP, J. (2017): Premses, tines i trulls medievals al Berguedà, nord del Bages i part del Solsonès. Antics testimonis de com es feia el vi a l'edat mitjana. Berga i Manresa: Àmbit de Recerques del Berguedà i Centre d'Estudis del Bages.

